

புதிய அவையம்

PUTHIYA AVAIYAM
(PEER – REVIEWED JOURNAL)
ISSN :2456-821X
Vol. 08, Issue 02, January 2025

சங்கிலிபூதத்தார் கதைப்பாடலில் வெளிப்படும் தொன்மக் கூறுகள்

முனைவர் ந. சோழன்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி(தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர்- 635 601.

தொடக்க கால மனிதனின் வாழ்க்கை இயற்கையை ஒட்டிய உணவு தேடுதலை மையமிட்டு அமைந்தது. அதனால் இயற்கை நிகழ்வுகளால் நடைபெறும் நன்மை, தீமை என்ற இரண்டிற்கும் ஆட்பட்டவனாக இருந்தான். இயற்கை நிகழ்வுகள் பலவாறு சிந்திக்கத் தூண்டியதன் விளைவாக மனிதன் இயற்கை நிகழ்வுகள், சமூக நிகழ்வுகள், சுய கற்பனைத் திறன் போன்ற பல காரணிகளால் பல்வேறு கருத்துகளை உள்வாங்கிக் கொண்டான். அக்கருத்துகளின் வளர்ச்சி நிலையிலேயே கதை, பாடல், விடுகதை, பழமொழி போன்ற பல்வேறு இலக்கியங்கள் உருவாகின (தே.லூர்து, 2008, ப.21). அவை காலங்காலமாக அடுத்தடுத்த சந்ததிகளுக்குக் கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை கையளிக்கப்படுகையில் பழையன சில கழிந்தும் புதியன சில சேர்ந்தும் மாற்றம்பெற்று வழங்கி வருகின்றன. அவ்வாறு வாய்மொழி வழியாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்த, வருகின்ற நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று கதைப்பாடல் ஆகும். கதைப்பாடல்கள் பல்வேறு பொருண்மைகளை மையமிட்டு அமைகின்றன. இக்கட்டுரை தொன்மத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சங்கிலிபூதத்தார் கதைப்பாடலினை ஆராய்வதனை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தொன்மம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லிற்கு ஈடாகப் புராணம் என்ற வடசொல்லைப் பயன்படுத்தும் மரபு பெருவழக்காக இருக்கின்றது. தொல்காப்பியர் தொன்மை என்பதற்கு, 'தொன்மை தானே உரையோடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே' (தொல்.செய்யுளியல்.229) என விளக்கம் தருகின்றார். இதன்வழிப் பழங்கதைகளை உரையோடு எடுத்துச் சொல்வதனைத் தொல்காப்பியர் தொன்மை எனக் கருதினார் என்பது விளங்குகின்றது. தமிழ்ச் சூழலில் புராணம் என்பதே பெருவழக்காக ஆகியமைக்கான காரணத்தினைக் கதிர் மகாதேவன், 'தொன்மை என்ற சொல் தொல்காப்பியர் காலத்தில் புராணத்தைக் குறித்தது என்பது உண்மைதான். காலப்போக்கில் இச்சொல்லின் பொருள் பழமை என்று மட்டும் பொருளுணர்த்தித் தான் சுட்டிய பெயரின் தனித்தன்மையை இழந்து விட்டது' (கதிர்.மகாதேவன்,2008,ப.1) எனக் கூறிச் சென்றுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

நாட்டுப்புறவியல், புராணவியல் மற்றும் பழமரபுக்கதை குறித்த தரப்படுத்தப்பட்ட அகராதியானது தொன்மம் (புராணம்) என்பதைக் குறித்து விரிவாகவும் ஆழமாகவும் பேசியுள்ளது. அது, 'பிரபஞ்சப் படைப்பு மற்றும் மீவியல்பு மரபுகள் குறித்த மக்களின் சிந்தனைகளோடு அவர்களின் தெய்வங்கள், வீரர்கள், கலாச்சார அடையாளங்கள் மற்றும் சமய நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றினைக் குறித்த விளக்கமாகவும் முன்பொரு காலத்தில் உண்மையில்

நிகழ்ந்ததாகவும் கதை வடிவில் விவரிக்கப்படுவதனைப் தொன்மம் (புராணம்) என்கின்றது. மேலும் இப்புராணங்கள் மனிதன், விலங்குகள் மற்றும் இயற்கையின் தோற்றப் பின்புலத்தினைக் குறித்தும் பேசுகின்றது. தோற்றப் பின்புலத்தைப் பேசுபவை எல்லாம் புராணமாகிவிடாது. எத்தோற்றப் புராணங்களில் சமயப் பின்னணியும் அவற்றில் இடம்பெறும் முதன்மைப் பாத்திரங்கள் கடவுளாகவும் அமைகின்றனவோ அவையே புராணம் எனப்படும். அவ்வாறில்லையேல் அவை நாட்டுப்புறக் கதைகளாகக் கருதப்படும்' (Maria Leach(Ed), 1949,p.778.) என விளக்கிச் செல்கின்றது. இது சமயம் மற்றும் கடவுள் பின்னணியைக் கொண்டவற்றையே தொன்மம் (புராணம்) என வரையறுக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. அந்த வகையில் கடவுள் பின்னணியைக் கொண்டுள்ள சங்கிலிபூதத்தார் கதைப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள தொன்மக் கூறுகள் குறித்து இனிக் காண்போம்.

சங்கிலிபூதத்தார் கதைப்பாடல்

தேவர்கள், சிவபெருமானிடம் தங்களுக்கு இறப்பு இல்லாத நிலை வேண்டும் என வேண்டுகின்றனர். அதற்குச் சிவபெருமான் பாற்கடலைக் கடையச் சொல்கின்றார். அவர்கள் கடைந்தபோது அதிலிருந்து சங்கிலிபூதம், சேத்திரபாலன், சட்டநாதன் ஆகிய மூவரும் பிறக்கின்றனர். தேவலோகத்தில் இருந்தபோது மூவரும் செய்த கொடுஞ்செயல்களால் சிவபெருமானால் பூமிக்கு அனுப்பிவைக்கப் படுகின்றனர். பூமிக்கு வந்தவர்கள் பூமியில் சில கொடுஞ்செயல்களைச் செய்து இறுதியில் இறைவனுக்குக் காவல் பணி செய்கின்றவர்களாக மாறுகின்றமையினை இக்கதைப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்தக் கதைப்பாடலினை எழுதிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இக்கதைப்பாடலின் ஓலைச்சுவடியானது பொன்னையா நாடார் என்பவரிடமிருந்து பெறப்பட்டு முனைவர் சு. தாமரைப்பாண்டியன் அவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

பாற்கடல் கடைதல்

பாற்கடல் கடைதல் என்பது பழமையான இந்தியத் தொன்மம். இந்தத் தொன்மத்தில் சிவபெருமானிடம் தேவர்கள் அசுரர்களைப் போன்று தாங்கள் இறப்பு உடையவர்களாக இருப்பது இழிவைத் தருவதாகவும் ஆகையால் தங்களுக்கு இறப்பில்லாப் பெருவாழ்வினை வழங்க வேண்டும்,

பிறப்பு இறப்பு நீக்கி வைத்து பெருமானே காக்க வேணும்

காக்க வேணும் கர்த்தாவே கைலையங்கிரி வாசகனே

செத்திருந்து பின் பிறந்தால் தேவர்கள் என்றும் மதியார்கள் (ச.க.)

என வேண்டிக் கொள்கின்றனர். அதன் அடிப்படையில் சிவபெருமான் ஆணையின்படி பாற்கடலினை மேரு மலையினை மத்தாகவும் வாசுகிப் பாம்பினை வடமாகவும் கொண்டு தேவர்களும் அசுரர்களும் கடைகின்றனர். அவ்வாறு கடையும் போது முதலில் பாம்பின் வாயிலிருந்து ஆலகால விஷமானது வெளிப்படுகின்றது. அந்த விஷத்தினைச் சிவன் விழுங்கி இந்த உலகினைக் காப்பாற்றுகின்றார் எனத் தொன்மக் கதையானது மாறாமல் இக்கதைப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

அகலிகை

பிறகு அந்தக் கடலினைக் கடையும்போது மூதேவி முன்னும் சீதேவி பின்னும் பிறக்கின்றனர். பிறகு அகலிகை பிறக்கின்றாள் என்பதை,

முகஞ்சலித்து வெகுசடவாய் மூதேவி அம்மை முன்பிறந்தாள்

சீதேவி அம்மை பின்பிறந்தாள் திரும்ப அகலிகையும் தான் பிறந்தாள் (ச.க)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. பாற்கடல் கடைதல் என்ற தொன்மத்தில் 60,000 அரம்பையர்கள் உட்பட ஏராளமான உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற பொருட்களும் தோன்றியதாகத் தொன்மம் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கதைப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள தொன்மத்தில் அரம்பையர்களுள் அகலிகை மட்டும் குறிப்பிடப்படுகின்றாள். அகலிகை பேரழகு உடையவளாக இருப்பதால் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள தங்களுக்குள்ளே தேவர்களும் அசுரர்களும் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர் என்ற தொன்மமும் இக்கதைப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவர்களின் சண்டையினை பிரம்மாவானவர்,

அலை கடலில் ஐயாயிர வருஷம் மூழ்கித் தவமிருந்தால்

இப்பெண் கிடைக்கும் என்று ஈஸ்வரனார் உரைத்திடவே (ச.க)

எனச் சொல்வதோடு அகலிகை குறித்த பகுதி முடிந்து விடுகின்றது. இங்கே எடுத்துக்கொண்ட கதைப்பொருண்மைக்கு அகலிகை குறித்த இந்த விவரிப்பு தேவையில்லாத ஒன்றாக அமைகின்றமையை உய்த்துணர முடிகின்றது.

பூதகணங்கள் தோன்றுதல்

பாற்கடலில் இருந்து அகலிகை தோன்றிய பிறகு சட்டநாதன், சேத்திர பாலன், சங்கிலி பூதம் ஆகிய பூதகணங்கள் மூவரும் தோன்றியதாகக் கதைப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. இதனை,

சட்டநாதன் சேத்திர பாலன் தடியுடன் பூதம் பிறந்தவுடன்

அரனாருட கிருபையாலே அமிர்தமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து (ச.க)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. மூவரும் கைலாயத்தில் காவல் பணியினை மேற்கொண்டு வர சிவபெருமான் பணிக்கின்றார். காவல் பணியில் இவர்கள் தேவையின்றிப் பிறரை அடித்துத் துன்புறுத்துவதால் பூதகணங்களைச் சிவபெருமான் அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்துப் பூலோகத்தில் அய்யனாருக்குக் காவல் பணி செய்ய வேண்டி அனுப்பி வைக்கின்றார்.

கொடுஞ்செயல்கள்

பூலோகத்திற்கு வந்த மூவரும் தமிழகத்தின் தென் பகுதியான கீழ்க்கரை ஓரமாய் உள்ள மலைப்பகுதியின் அருகேயுள்ள ஒரு உயர்ந்த மரத்தில் குடி கொள்கின்றனர். அச்சூழலில் கப்பல் செய்வதற்காக ஏழு செட்டியார்கள் அந்த மரத்தினை வெட்டிக் கப்பல் செய்து கடலில் பயணிக்கின்றனர். அப்போது தங்கள் மரத்தினை வெட்டிய அவர்களைக் கடலிலேயே கப்பலைக் கவிழ்த்து அவர்களை மூவரும் கொன்று விடுகின்றனர். இதனை,

கப்பல் கவுந்தவுடன் கப்பலிலுள்ள பேர்களெல்லாம்

செத்தார்கள் மடிந்தார்கள் சிவலோகம் சேர்ந்தார்கள்

.....

துஷ்ட தெய்வ பூதத்தாலே துயரடைந்தே மாண்டார்கள் (ச.க)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. இவ்விடத்தில் மரத்தில் தெய்வம், அணங்கு, பேய் போன்றவை குடிகொண்டிருக்கும் என்ற தொன்மையான மர வழிபாட்டுக் கூறினை இக்கதைப்பாடல் உணர்த்தி நிற்கின்றமையினையும் விளக்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

பிறகு, இறைவனின் ஆணைப்படி நம்பி மலையில் உள்ள அய்யனார் கோயிலுக்குச் சென்று காவல் பணியில் பூதகணங்கள் ஈடுபடுகின்றன. அப்போது தொழுத தம்பி என்ற கோயில் பூசாரி கோயிலுக்குத் தன்னுடைய இளம் வயது மகனோடு பூசை செய்ய வருகின்றார். அங்கே மகனுக்குத் தின்பண்டங்கள் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டுப் பூஜை செய்துவரச் செல்கின்றார். பூஜை முடிந்த பிறகு தன்னுடைய மகன் இருக்கிறான் என்பதை மறந்து விட்டு வீட்டிற்கு வருகின்றான். வரும் வழியில் தன்னுடைய மகனை விட்டுவிட்டு வந்து விட்டோம் என்பதை உணர்ந்து மீண்டும் கோயிலுக்குச் செல்கின்றான். அங்கே சங்கிலி பூதமானது இந்த நேரத்தில் கோயிலைத் திறக்கக் கூடாது. காலையில் உன்னுடைய மகனைக் கூட்டிச் செல். அவனுக்கு ஒன்றும் நேராமல் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் எனக் கூறுகின்றது. அவன் கெஞ்சிப் பார்க்கின்றான். சங்கிலி பூதம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வீட்டிற்குச் சென்று மனைவியிடம் நடந்ததைச் சொல்கின்றான். மனைவி அதனை ஒத்துக் கொள்ளாததால் மனைவியோடு வந்து மீண்டும் பூதத்திடம் முறையிடுகின்றான். பூதம் தன்னுடைய முடிவில் உறுதியாக இருக்கின்றது. அதையும் மீறி நீங்கள் இப்போதே குழந்தையைக் கேட்டால், அவனைக் கொன்று உங்களிடம் தருகின்றேன் எனக் கூற, தாயானவள் எனக்குக் குழந்தை வேண்டும் என அடம்பிடிக்கின்றாள். இறுதியாக, பூதமானது குழந்தையைக் கொன்று அவர்களிடம் கொடுத்து விடுகின்றது. அதைக் கண்ட தாயானவள் அழுது புரண்டு அங்கேயே இறந்து விடுகின்றாள். இறுதியில் சங்கிலிபூதத்திற்கு இறைவன் அறிவுரை கூறி அதனைக் குற்றாலம் சென்று கருப்பன் என்ற பெயரில் மக்களால் வழிபடுகின்ற பெருமையைப் பெறுவாய் என,

சங்கிலிபூதம் சட்டனாதர் சேர்த்திரபாலர் அய்யங்காட்சி படையும்

பதினெட்டாம்படியில் கருப்பன் என்றும் பேறுபெற்று

வடக்கு அய்யனாரை சேர்வை செய்து அமர்ந்திருந்தார் எல்லோரும் (ச.க.)

அனுப்பி வைத்ததாக இக்கதைப்பாடல் கூறி முடிக்கின்றது.

முடிவாக, இந்தக் கதைப்பாடலானது பாற்கடல் கடைதல் என்ற தொன்மத்தினை எடுத்துக்கொண்டு சங்கிலிபூதம் என்ற பூதகணமானது பாற்கடல் கடையும்போது தோன்றியது என்ற புதிய கூறினைச் சேர்த்துப் புனிதப்படுத்தி, அந்த பூதகணம் தெய்வமாக வழிபடக்கூடிய நிலைக்கு மாறிய தன்மையினை எடுத்துரைத்து நிற்கின்றது. தொன்மங்களில் இருந்துதான் மதக்கடவுளுக்கான கதைகள் மாற்றி உருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன (க.பஞ்சாங்கம், 2011, ப.154) என்பதற்கேற்ப இங்கே சங்கிலி பூதமானது கருப்பன் என்ற தெய்வமாக உருமாறியதற்கான பின்புலமாகப் பாற்கடல் கடைதல் என்ற தொன்மமானது மாற்றி உருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளமையை உணர்ந்து கொள்ளமுடிகின்றது. தெய்வங்களுக்குள்ளும் சாந்த குணம் உடையவை, கொடூர குணமுடையவை ஆகிய பண்பு வேறுபாடுகள் மக்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் சங்கிலி பூதமானது கொடூர குணம் கொண்டது என்பதனைக் கட்டமைப்பதற்காகவே அது கொடுஞ்செயல்களைச் செய்ததாகக் கதைப்பாடலானது எடுத்துரைத்துள்ளமையினை விளக்கிக் கொள்ளமுடிகின்றது. கொடூர குணம் கொண்ட தெய்வத்தினை வழிபடுவதன் வாயிலாக அதனைச் சாந்தப்படுத்தி நன்மை பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடையே காணப்படுகின்றது. தொன்மங்கள் கற்பனையில் எழும் படைப்புகளாக இருந்தாலும், நடப்பியலுக்கு அப்பாற்பட்டவனாக இருந்தாலும் சமுதாய வாழ்க்கை நெறிகளையும் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் பிற பண்பாட்டுக் கலப்பையும் பழஞ் சமுதாய எச்சங்களையும் வாழ்வின் வளர்ச்சிப் போக்குகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்து நடைமுறை சார்ந்த மாற்றங்களைக் காட்டும் ஆவணங்களாய் உள்ளன (பெ.மாதையன், 2011, ப.310) என்பதற்கு ஏற்ப இந்தக் கதைப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள தொன்மமும் மக்களின்

வாழ்க்கையில் உண்டான புதிய தெய்வ வழிபாட்டு முறைக்கான பின்புலத்தினை உணர்த்தி நிற்கின்றமையை உய்த்துணரமுடிகின்றது.

துணை நூல்கள்

1. க.பஞ்சாங்கம், 2011, இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், தஞ்சாவூர், அன்னம் பதிப்பகம்.
2. கதிர்.மகாதேவன், 2008, தொன்மம், மதுரை, செல்லப்பா பதிப்பகம்.
3. சு.தாமரைப்பாண்டியன், 2014, கதைப்பாடல் சுவடித் திரட்டும் பதிப்பும் (பகுதி-1), சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
4. தே.லூர்து, 2008, நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், பாளையங்கோட்டை, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.
5. பக்தவத்சல பாரதி(தொகுப்பாசிரியர்), 2011, பண்பாட்டியல் நோக்கில் பண்டைத் தமிழர் சமய மரபுகள்(பெண் தெய்வத் தொன்மங்கள் கட்டுரை - பெ.மாதையன்), புதுச்சேரி, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
6. Maria Leach(Ed), 1949, Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend, Newyork , Funk & Wagnalls.